

ת"פ 32786/10/12 - מדינת ישראל נגד א.ד. - בתי עץ (שבדיה) בע"מ, אורי דולד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 32786-10-12 מדינת ישראל נ' א.ד. - בתי עץ
(שבדיה) בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דגית ויסמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. א.ד. - בתי עץ (שבדיה) בע"מ
2. אורי דולד

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בעבירות לפי סעיפים 2(א)(2) ו- 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991, בהכרעת דין מיום 14.10.14.

הנאשמת הורשעה בהעסקת עובד זר ללא היתר כדן וללא ביטוח רפואי והנאשם הורשע בהפרת אחריות נושא משרה ביחס לעבירות שהנאשמת עברה.

2. ביחס לנאשמת, הצדדים הסכימו על מתחם הענישה וכן הסכימו כי יוטל עליה קנס בגובה 50% מהקנס המקסימלי בגין העבירה של העסקה שלא כדן ו- 20% בגין העבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי. המחלוקת בין הצדדים בנושא ענישת הנאשמת היא בשאלה אם בנוסף לעונש המוסכם, יש להפעיל גם קנס בגין התחייבות שהנאשמת הפרה ואשר הוטלה עליה בגזר דין מיום 5.7.10 (הע"ז (ת"א) 2648/09).

3. בעניין זה עמדת המאשימה היא כי יש להפעיל גם את ההתחייבות, כיוון שמדובר בעבירה שנעברה רק שנה לאחר הרשעת הנאשמת בהליך קודם, והדבר מעיד על כך שאין לנאשמת מורא מפני הדין והיא חוזרת ומבצעת עבירות בניגוד לחוק עובדים זרים.

4. עמדת הנאשמת בנושא זה היא כי הסכמתה לא כללה הסכמה להפעיל את ההתחייבות. עוד נטען כי

הרשעתה בהליך זה מבוססת על עבירה שנעברה בשוגג או שלא במתכוון.

5. על פי הדין, "התחייבות להימנע מעבירה לפי סעיף 72 לחוק העונשין משמעה שמי שעבר על החוק מתחייב לשלם סכום כסף, אם יבצע בעתיד עבירות פליליות מסוג מסוים או בכלל בגדר תקופת ההתחייבות. במילים אחרות, מדובר בעונש מותנה, שעשוי לא להתממש כלל אם יעמוד העובר על החוק בתנאי ההתחייבות. במובן זה, התחייבות היא למעשה קנס על תנאי. ראוי להדגיש כי התחייבות להימנע מעבירה היא עונש לכל דבר, הגם ש'מדובר בקל שבעונשים הקבועים בפרק ו' לחוק העונשין...' (דנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ**, 2.4.15).

6. לאור דברים אלה, ומשההתחייבות באה במסגרת הרשעה קודמת של הנאשמת, לא ניתן לבטל את ההתחייבות שניתנה ואף איני סבורה כי התחשבות בעובדה כי על הנאשמת הוטל עונש קודם, מהווה שיקול בהקלת הענישה במסגרת ההליך זה, אלא דווקא להיפך - מדובר בשיקול לחומרא. מכל מקום, משלא ניתן להתעלם מההתחייבות שהוטלה על הנאשמת במסגרת הליך קודם, ומשהורשעה שוב, במסגרת פרק הזמן שנקצב (העבירה נשוא הליך זה בוצעה ביום 11.10.11), יש להטיל עליה את הקנס המקסימלי הקבוע בחוק.

7. על פי המתואר בגזר הדין בהע"ז 2648/09, הנאשמת הורשעה בעבירה על סעיפים 2(א)(1) ו- (2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991. בגין סעיפים אלה, הקנס המירבי הקבוע בחוק הוא ₪ 116,800 (ר' הוראות סעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 וכן סעיף 61(א)(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977). כאמור, הנאשמת חזרה ועברה על חוק עובדים זרים תוך 3 שנים מועד מתן גזר הדין. על כן ובהתאם להוראות אותו גזר דין, יש להשית עליה את הקנס המקסימלי.

8. אשר לענישה בגין העבירות בהן הנאשמת הורשעה בהליך זה - מקובלת עלי העמדה שנשמעה לפיה מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין, הוא בין 20% ל - 80% מהקנס המקסימלי. זאת בשים לב לפסיקה העניפה בדבר הצורך בהקפדה על זכויות העובדים הזרים, בין היתר, בהתאם להוראות חוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 (ע"פ (ארצי) 1001/01 **מדינת ישראל - נסים**, פד"ע לח 145 (2002)).

בנסיבות המסויימות של ההרשעה נשוא הליך זה, נשקלת לחובת הנאשמת העובדה כי מדובר בעבירות חוזרות מתחום העסקת העובדים הזרים, במסגרת משלח ידה של הנאשמת ולאחר ניהול הליך הוכחות. אוסיף, ביחס לטענות הנאשמים כי החברה אינה פעילה עוד, כי לא הוצגו ראיות, למעט מסרונים בטלפון הנייד של הנאשם, לפיהם חשבון הבנק של הנאשמת נמצא ביתרת חובה.

לצד זכות, ראוי להתחשב בעובדה כי האירוע שבעטיו הנאשמים הורשעו, הוא אירוע אחד, גם אם נובעות ממנו שתי עבירות. בעניין זה כבר נפסק, בהתאם לקבוע בסעיף 40ג לחוק העונשין, כי במידה והעבירות מהוות אירוע אחד, יקבע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו וייגזר עונש כולל לכל העבירות

באותו אירוע. עוד נפסק, כי אם יגזרו עונשים נפרדים, יש לקבוע את מידת החפיפה או ההצטברות ביניהם (ע"פ 1127/13 גברזניי נ' מדינת ישראל, 15.1.14).

9. נוכח האמור לעיל, אני סבורה כי יש לגזור את עונשם של הנאשמים, כך שמצד אחד העונש ישקף את העובדה כי עברו שתי עבירות ומצד שני - אין מדובר בשתי עבירות המנותקות זו מזו, אלא אירוע אחד ועל כן הענישה אמורה להתחשב גם בכך.

10. לאור השיקולים שהוצגו לעיל, העונש הראוי לנאשמת מס' 1 בגין שתי העבירות בהן הורשעה הוא קנס בסך 65,000 ₪.

בהתחשב בטיעון בדבר מצבה הכלכלי של הנאשמת והסכומים המצטברים בגזר דין זה, הקנסות בגין ההרשעה בהליך זה ובגין הפרת ההתחייבות על פי גזר הדין בהע"ז 2648/09 יושלמו ב - 36 תשלומים שווים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.8.15.

כמו כן, הנאשמת מס' 1 תחתום על התחייבות להמנע מהעבירות בהן הורשעה בשלוש השנים מיום גזר דין זה. אם התחייבות זו תופר, הנאשמת תחויב בקנס המירבי שיהיה קבוע בעת ביצוע העבירה.

11. ביחס לענישת הנאשם מס' 2 (להלן - הנאשם) - עמדת המאשימה היא כי נוכח נסיבותיו האישיות, יש להשית עליו קנס בסך 10,000 ₪ בגין אחריותו להעסקה שלא כדין ועוד קנס בסך 5,000 ₪ בגין האחריות להעסקה ללא ביטוח רפואי.

12. מצד ההגנה נטען כי הנאשם פנסיונר, החי מקצבת זקנה ומקבל קצבה כניצול שואה ומצבו הבריאותי אינו שפיר. נטען כי כיוון שהחברה אינה פעילה, אין חשש של הישנות העבירות ועל כן גם שיקול ההתרעה הוא משני.

13. חומרת העבירות מצד אחד, העובדה כי מדובר בהפרת חובת מנהל בחברה אשר הורשעה גם בעבר, שוקלות לקבל את עמדת המאשימה. גם העובדה כי הוצגה תמונה ראייתית חלקית בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם אינה פועלת לזכותו. בנוסף, בהתחשב בגובה הקנסות המנהליים בגין העבירות בהן הנאשם הורשע והוראת סעיף 14 לחוק עבירות מנהליות, תשמ"ו - 1985, נראה כי עמדת המאשימה כוללת בחובה התייחסות לנסיבותיו האישיות של הנאשם וכי היא מבקשת ענישה שאינה ממצה את הדין עם הנאשם.

יחד עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר גילו וההצהרה כי החברה אינה פעילה עוד, כך שאין חשש להישנות העבירות בעתיד, אני סבורה כי יש להקל במעט מעדת המאשימה ואני מורה כי

העונש שיוטל על הנאשם מס' 2 הוא קנס בסך 12,000 ש"ח שישולם ב - 24 תשלומים.

בנוסף, הנאשם מס' 2 יחתום על התחייבות להמנע מהעבירות בהן הורשע בשלוש השנים מיום גזר דין זה. אם התחייבות זו תופר, הנאשם יחויב בקנס המירבי שיהיה קבוע בעת ביצוע העבירה.

14. לסיכום -

- א. בגין הפרת התחייבותה של הנאשמת שניתנה במסגרת גזר דין בהע"ז 2648/09, מוטל על הנאשמת מס' 1 קנס בסך 116,800 ₪, שישולם ב - 36 תשלומים שווים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.8.15.
- ב. בגין העבירות בהן הנאשמת מס' 1 הורשעה בהליך זה, מוטל עליה קנס בסך 65,000 ₪ שישולם ב - 36 תשלומים שווים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.8.15.
- ג. הנאשמת מס' 1 תחתום על התחייבות להמנע מהעבירות בהן הורשעה, בשלוש השנים מיום גזר דין זה. אם התחייבות זו תופר, הנאשמת תחויב בקנס המירבי שיהיה קבוע בעת ביצוע העבירה.
- ד. מוטל על הנאשם מס' 2 קנס בסך 12,000 ש"ח שישולם ב - 24 תשלומים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.8.15.
- ה. הנאשם מס' 2 יחתום על התחייבות להמנע מהעבירות בהן הורשע, בשלוש השנים מיום גזר דין זה. אם התחייבות זו תופר, הנאשם יחויב בקנס המירבי שיהיה קבוע בעת ביצוע העבירה.
- ו. על הנאשמים לפנות למזכירות בית הדין תוך 7 ימים מקבלת גזר הדין על מנת לחתום על ההתחייבות שהוטלה עליהם.

לבקשת הצדדים, גזר הדין ישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ה, 06 יוני 2015, בהעדר הצדדים.